PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.53 ★ 10. APRIL 2013. GOD ★ BESPLATNO ★

Deca su nam gladna!

Često se u medijima i u svakodnevnim razgovorima provlači priča o tome kako su deca u Africi gladna. To je postalo opšte mesto. Međutim gladne dece ima i u Americi. Žive u siromašnim predgrađima ili u kamp prikolicama zato što su njihovim roditeljima banke otele krov nad glavom i izbacile ih na ulicu jer nisu imali da plate rate kredita. Ali ne morate da idete u Afriku ili Ameriku da biste videli prizore gladi. Gladna su i deca u Srbiji. Prema zvaničnim podacima, koji su uglavnom našminkani, u Srbiji ima skoro 200.000 dece koja gladna idu na spavanje. To znači da je svako sedmo ili osmo dete u Srbiji gladno. U pojedinim gradovima, posebno južnije od Niša, čak polovina korisnika narodnih kuhinja su deca. Većini je to jedini obrok u toku dana.

To je najvažnija vest ove nedelje! A ne Kosovo sa kojim nam mediji ponovo ispiraju mozak, ili Vučić i Dačić koji i dalje čekaju „Datum", slično Vladimiru i Estragonu koji čekaju Godoa. Najvažnija vest je da su deca u Srbiji gladna. I ne samo u Srbiji, već su gladna i deca na Kosovu, i deca u Hrvatskoj, i Sloveniji, i Italiji, i Brazilu, Indiji, Rusiji, Kini... Živimo u XXI veku, šaljemo sonde na Mars, imamo pristup najnovijim tehnologijama, a za to vreme u mukloj sirotinjskoj tišini, na samo kilometar od tebe, deca gladuju, sanjaju da pojedu bar obrok dnevno. To je kapitalizam! To je ono protiv čega se mi borimo. I nećemo se smiriti dok se ne uspostavi novo društvo u kome nikada više neće biti gladne dece.

Gazda ubio radnika pucajući mu u leđa!

Gazdama nije dovoljno što nas ubijaju glađu, otpuštanjima, slabom zaštitom na radu, svojim zatvorima i ratovima, nego su krenuli i da nas ubijaju vatrenim oružjem. Gazda, kome buržoaski mediji skrivaju ime, „Saša P.", u utorak oko 15 sati u sobi svoje kuće u selu Vlaški Do kod Smederevske Palanke, iz lovačke puške marke IŽ kalibra 12 mm, pucao je u leđa radniku Nebojši M., zaposlenom u njegovom privatnom preduzeću. Sudeći po ovome, neke gazde shvataju klasni rat mnogo ozbiljnije od nas. Vreme je da shvatimo sa čime imamo posla i da se organizujemo kako bismo mogli da se izborimo za svoja prava, ali, očigledno, i da bismo sačuvali sopstvene živote.

Birokrate spiskale 600.000 evra

Čak 75 rukovodilaca i njima bliskih članova nekoliko žutih sindikata JP Železnice Srbije potrošili su tokom prošle godine za smeštaj, hranu i putovanja po inostranstvu više od 600.000 evra! Drugim rečima, svaki birokrata je prošle godine potrošio u proseku oko 900.000 dinara (oko 50 minimalnih plata) na „službena putovanja". Ovo svakako nije izolovan slučaj, već pravilo u svim žutim sindikatima. Birokrate tu fino „zarađuju" i nemaju motiv da se bore za radnička prava, za razliku od nehijerarhijskih, direktno demokratskih sindikata u kojima nisu moguće ovakve mahinacije „lidera".

Radnici okupirali zgradu uprave Šumadijskog okruga

Radnici Centra za strna žita u Kragujevcu drugi dan štrajkuju u zgradi uprave Šumadijskog okruga tražeći isplatu 14 zarada, overu zdravstvenih knjižica i uplatu penzijskog osiguranja. Oni su sprečili zaposlene da uđu u svoje kancelarije. Račun Centra je u blokadi od 2009. godine, a država, koja je osnivač, u obavezi je da reši brojne probleme te najstarije naučnoistraživačke ustanove na Balkanu.

Pre više od dve godine, naučni radnici spalili su kopije diploma i doktorskih radova zbog kašnjenja u isplati zarada, koje je predstavljalo posledicu blokade računa Centra za strna žita.

"POSTOJE SAMO DVE PORODICE U SVETU, GOVORILA JE MOJA BAKA - ONI KOJI IMAJU I ONI KOJI NEMAJU" (Migel de Servantes)

U Beogradu održana prva Balkanska anarhosindikalistička konferencija

Prva *Balkanska anarhosindikalistička konferencija* održana je u Beogradu tokom vikenda, 6. i 7. aprila, u organizaciji drugova i drugarica iz Srbije. Drugarice i drugovi iz Hrvatske, Bugarske, Makedonije, Kosova i Srbije su uzeli učešće u radu konferencije, dok su drugovi iz Slovenije, Grčke, Rumunije i Turske bili u poslednjem trenutku sprečeni da učestvuju, ali su poslali svoje pozdrave Konferenciji. Takođe, Konferenciji je prisustvovao i delegat Sekretarijata Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA).

Konferencija je počela sa kratkim uvodnim izlaganjem prisutnih organizacija i grupa, koje su predstavile svoje aktivnosti i politički kontekst u kome deluju. Ovo je predstavljalo osnovu za dalje diskusije koje su se fokusirale na temama regionalne koordinacije radničkog pokreta i perspektivama revolucionarnog sindikalizma, studentskim borbama, anarhosindikalističkom odgovoru na nacionalizam, rasizam i fašizam u regionu, na pitanjima liberalizma i reformizma unutar pokreta i modelima odgovora na te pojave, bezbednosnim pitanjima i ojačavanjem infrastrukture pokreta u regionu. Organizovano je i predstavljanje aktivnosti Međunarodnog udruženja radnika i radnica, kao i praktične diskusije o borbama na radnim mestima. Dvodnevna konferencija je završena učestvovanjem na demonstracijama, organizovanim od strane Anarhosindikalističke inicijative, ispred zgrade srpskog Ministarstva rada – protiv novog zakona o štrajku, otpuštanja i nezaposlenosti.

Okupljeni drugovi su još jednom podvukli tačke zajedničke za sve radnike Balkana, i sveta, i još jednom istakli principe direktne demokratije, direktne akcije i internacionalizma kao jedinog puta kojim radnička klasa treba da krene u svojoj borbi za slobodu. Balkanska konfederacija je jedini smisleni model za mir i napredak u regionu, i kao realistična alternativa svim državnim projektima, koji nikada nisu doneli ništa dobro narodima Balkana.

Zajedničko osećanje je da je Konferencija bila uspešna, da je ojačala saradnju pokreta u regionu, i stvorila prostor za diskusiju i plodnu razmenu ideja, ali i osnovu za konkretne zajedničke aktivnosti. Novi modeli komunikacije su stvoreni između organizacija koje su učestvovale, i postoji zajedničko očekivanje da će ova vrsta okupljanja biti nešto što će se dešavati redovno.

Učesnici prve Balkanske anarhosindikalističke konferencije

Smrt državi i kapitalizmu!
Živela solidarnost radnika na Balkanu!
Živeo anarhosindikalizam!

Da li ste znali

...da je ukupna vrednost imovine Bila Gejtsa veća od ukupne vrednosti imovine afroameričkog stanovništva u SAD?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktne akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Preporučujemo film

The War Game (1965)

Kvazi dokumentarac zasnovan na procenama mogućih dešavanja u okolini tipičnog engleskog gradića, u slučaju nuklearnog rata. Veoma realistično urađen, ovaj film je bio ignorisan i umalo zabranjen u Britaniji, da bi, svega nekoliko meseci nakon što je u Britaniji žigosan kao potpuni promašaj, dobio Oskara za najbolji dokumentarni film.

On Deadly Ground (1994)

U jedinom filmu koji je sam režirao, Stiven Sigal igra eko-teroristu u pohodu protiv gramzive naftne kompanije koja zagađuje životnu sredinu i ugrožava ljudske živote, da bi na kraju održao govor protiv velikih korporacija koje uništavaju planetu zarad profita.

Chicago 10 (2007)

r: Brett Morgen – Kombinacija animirane rekonstrukcije suđenja i arhivskih snimaka protesta i policijske brutalnosti u pokušaju da se dočara atmosfera na suđenju osmorici aktivista optuženih za „zaveru“ i organizovanje antiratnih demonstracija tokom Nacionalne konvencije Demokratske partije, u avgustu 1968.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Održan protest protiv novog Zakona o štrajku, otpuštanja i nezaposlenosti

U nedelju 7. aprila, u Beogradu ispred zgrade Ministarstva rada, održan je protest u organizaciji Sindikalne konfederacije Anarho-sindikalistička inicijativa, protiv novog Zakona o štrajku, otpuštanja i nezaposlenosti.

Predlog novog Zakona, koji bi trebalo da se nađe u skupštinskoj proceduri već tokom ovog meseca, osim uvođenja antiradničkih novina, kao što je agencija za „mirno rešavanje radničkih sporova“ i „lokaut”, još je represivniji prema radnicima u štrajku nego prethodni.

Protestu su prisustvovali drugovi i drugarice iz regiona i delegati Međunarodnog udruženja radnika i radnica.

„Mi moramo biti svesni da se nalazimo u klasnom sukobu. On nam je nametnut jer živimo u klasnom društvu i trajaće dok god radnička klasa ne bude dovoljno jaka i organizovana da ukine klasne odnose i uspostavi slobodno, besklasno društvo bazirano na jednakosti, solidarnosti i uzajamnoj pomoći!”, rečeno je na protestu, i ukazano na činjenicu da je većina prava radnika osvojena i branjena u neposrednoj borbi sa gazdama i državom, kao i na to da novi Zakon o štrajku predstavlja još jedan u nizu napada vladajuće klase na trenutno neorganizovano radništvo.

Osnovna poruka skupa je da eksploatisani treba da se organizuju i ustanu u odbranu svojih prava.

Nemački socijal-šovinisti podržavaju srpski nacionalizam!

Nastavljajući sa miloševićevskom politikom evropskih desno-socijaldemokratskih, a suštinski socijalšovinističkih, parlamentarnih partija, poput grčke Sirize, o kojoj smo pisali u prethodnim brojevima *Direktne akcije*, nemačka stranka „Linke” je preduzela zvaničnu posetu jednom od političkih ostataka SPS-ovskog i julovskog pandurskog šljama, Aleksandru Vulinu. Potpredsednica nemačkih socijaldemokrata, poznatih po dugoj izdaji radničkih interesa, Inge Heger, u utorak je u razgovoru sa Vulinom podržala Srbiju u nastavku njene aktuelne ratnohuškačke politike. „Linke” („Levica“) je partija čiji je finansijski organ fondacija Roza Luksemburg, kojoj se regionalni centar nalazi u Beogradu, i koja pokušava da uspostavi kanalisanje i kontrolu levičarskih političkih orijentacija u Srbiji i u regionu jugoistočne Evrope.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Smrt Margaret Tačer prigodno proslavljena širom Engleske

Lik Margaret Tačer, prožet hladnokrvnom svirepošću i osionošću, postao je tokom proteklih decenija jednim od glavnih simbola neoliberalnog kapitalizma, privatizacijske brutalnosti i antiradničkih mera koje se sprovode širom sveta. Čvrstu ruku njene vlasti naročito su na svojoj koži osetili britanski radnici. Stoga ne čudi što je vest o smrti nekadašnje premijerke Velike Britanije naišla na veliko oduševljenje i slavlje engleske radničke klase.

Na ulicama britanskih gradova organizovane su brojne proslave smrti „čelične dame". Više od dve stotine slavljenika okupilo se u Brikstonu u južnom delu Londona i blokirali saobraćaj. Jedan demonstrant popeo se pred reklamni pano na terasi bioskopa „Rici" i tekst najave bioskopskog repertoara presložio u parolu: „Tačer je mrtva", dodavši i akronim LOL („da prsneš od smeha").

Svuda su, kako na ulicama tako i na društvenim internet mrežama, mogle da se vide parole: „Raduj se, Tačerka je mrtva!", „R.I.H." (*Rest in Hell* - počivaj u paklu, umesto uobičajenog R.I.P.), zatim *Rust in Peace* („Rđaj u miru"), „Dolijala si! Dobijaš ono što zaslužuješ", „Proslavljamo dolazak boljih vremena – Svi torijevci u pakao". Kao posebno duhovit ističemo slogan viđen na internetu: „Sad je i pakao privatizovan". Na društvenim mrežama bio je upućen poziv da se u što većem broju preuzima pesma „Ding-dong veštica je mrtva" iz filma Čarobnjak iz Oza, kako bi ta pesma ušla u vrh liste 40 najslušanijih.

U Bristolu su učesnici uličnog slavlja gađali raketama odred policije i oštetili policijsko vozilo. Na jednom sajtu iz Bristola objavljen je tekst o deset razloga za mržnju prema MT, ističući njen antisindikalizam, politiku individualizma i intervenciju na Foklandskim ostrvima. U Belfastu se na ulicama pio šampanjac i nošene su maske s likom MT. U Liverpulu su demonstranti priredili veliki vatromet. S naročitim žarom proslavljano je u Irskoj, a nekoliko stotina slavljenika okupilo se i na glavnom trgu u Glazgovu, plešući uz šampanjac i ignorišući pozive iz gradskog veća da se raziđu.

Kao odgovor na nameru države da troši basnoslovni novac na sahranu političarke, ozloglašene upravo zbog sprovođenja privatizacije i rezanja socijalnih davanja, pokrenuta je peticija kojom se traži privatizacija sahrane „gvozdene lejdi".

Džulijen Stajls, nezaposlen od 1984. godine, rekao je: „Trideset godina sam čekao da ta veštica umre, a večeras je napokon kucnuo čas da to i proslavim. Popiću po jedno piće za svaku svoju godinu bez posla." Jedan radnik iz Brikstona je rekao: „Drago nam je što naše ponašanje neki opisuju kao nepoštovanje prema MT. Jesam neučtiv i drago mi je zbog toga. Svi se veselimo zbog njene smrti." Jedna nastavnica je nosila zastavu na kojoj je bila slika MT s đavoljim rogovima i krvlju koja joj kaplje iz usta. Predstavnik jednog sindikata je, na pitanje da li smatra da je slavljenje smrti neumesno, odgovorio: „Pod vlašću MT stradalo je mnogo ljudi zbog njene politike. Ona je brinula samo o profitu, a ne o ljudima." Predstavnik sindikata rudara iz Durhema je izjavio da je to veliki dan, jer je Tačer narodu Engleske nanela više patnje nego Hitler.

Margaret Tačer, koja je umrla od posledica moždanog udara, biće sahranjena u katedrali Sv. Pavla u Londonu, sa svim državničkim počastima, a pogrebna ceremonija biće finansirana iz državnog budžeta. Kao sarkastičan odgovor na nameru države da troši basnoslovni novac na sahranu političarke, ozloglašene upravo zbog sprovođenja privatizacije i rezanja socijalnih davanja, pokrenuta je peticija kojom se traži privatizacija sahrane „gvozdene lejdi". Za samo nekoliko sati sakupljeno je skoro 35 hiljada potpisa.

„U duhu nasleđa velike dame, sahranu Margaret Tačer trebalo bi da finansira privatni sektor. Mi potpisani verujemo da ostavština bivše premijerke ne zaslužuje ništa manje od toga i da je ovo jedinstvena prilika za rezanje državnih troškova i novo dokazivanje prednosti liberalne ekonomije koju je baronica Tačer promovisala", navodi se u peticiji.

VEŠTICA JE MRTVA

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000